

Acantholimon glumaceum

Foto: Peter Hellings

Nomenclatuur/etymologie

De geslachtsnaam *Acantholimon* is afkomstig uit het Grieks, gevormd uit ákantha (doorn of stekel) en límonion (zeelavendel, een verwant geslacht). Deze naamgeving is te danken aan de harde, stekelige, naaldvormige bladeren die dichte kussens vormen. De soortaanduiding *glumaceum* is afgeleid van het Latijnse woord *gluma*, wat kaf of vlies betekent, en verwijst naar de droge, papierachtige, vliesachtige schutbladen (glumes) die de bloemen omhullen en kenmerkend zijn voor de bloeiwijze van deze soort.

Voorzitter: voorzitter.nrv@gmail.com
Secretariaat: secretariaat.nrv@gmail.com
Webmaster: webmasternrv@gmail.com

Website: nrvwebsite.nl
Facebook: <https://www.facebook.com/groups/505404964892414>

Taxonomie

- Rijk: Plantae
- Stam: Tracheophyta
- Klasse: Magnoliopsida
- Orde: Caryophyllales
- Familie: Plumbaginaceae
- Geslacht: *Acantholimon*
- Soort: *Acantholimon glumaceum*

Synoniemen

De plant is door de botanische geschiedenis heen onder verschillende namen bekend geweest, vooral voordat de huidige taxonomische indeling stabiel was. Het meest bekende en oudere synoniem is *Statice glumacea*, wat een verwijzing is naar het voormalige genus *Statice*, dat nu meestal synoniem is met *Limonium*. Een ander synoniem dat in botanische literatuur kan voorkomen is *Acantholimon lycaonicum*.

Variëteiten en cultivars

Acantholimon glumaceum is een van de meest algemeen gekweekte soorten binnen het geslacht en wordt in de handel vaak simpelweg als de soort aangeboden. Er zijn weinig cultivars met specifieke namen bekend. Soms worden zaailingen geselecteerd op kleurintensiteit, maar deze worden zelden formeel benoemd. De plant *Acantholimon glumaceum* 'Compactum' is een vorm die soms wordt genoemd en die een bijzonder dicht en klein kussen zou vormen, maar de beschikbaarheid hiervan is beperkt en de botanische status is onzeker.

Familie

De soort behoort tot de familie Plumbaginaceae, de Loodkruidfamilie of Strandkruidfamilie. Deze familie omvat naast *Acantholimon* ook de geslachten *Limonium* (zeelavendel) en *Armeria* (Engels gras). De leden van deze familie zijn vaak aangepast aan droge, zoute of rotsachtige omstandigheden, wat te zien is aan de stekelige, kussenvormende habitus van de *Acantholimon*-soorten.

Hoogte

Acantholimon glumaceum vormt een zeer compact, laagblijvend en langzaamgroeiend kussen of mat van bladeren. Het kussen zelf is zelden hoger dan 5 tot 10 centimeter. De bloeistengels die in de zomer verschijnen, reiken daarboven uit en kunnen een totale hoogte van 10 tot 15 centimeter bereiken. Het is een ideale plant voor spleten en scheuren in de rotstuin.

Bloemkleur

De bloemen zijn helder roze tot karmijnroze van kleur. Ze zijn klein, buisvormig en groeien in korte, dichte aren. De bloemblaadjes zijn vergroeid, maar de opvallende kleur wordt geaccentueerd door de massa droge, stroachtige schutbladen die de bloeiwijze omringen, de glumes waarnaar de soort is vernoemd.

Bladkleur

Het blad is hard, stijf en priemvormig, en heeft een donkergroene tot grijsgroene kleur. De naaldvormige bladeren zijn extreem puntig, wat het stekelige karakter van het kussen benadrukt. De kleur draagt bij aan de droogtebestendigheid van de plant en reflecteert de intense zon in zijn natuurlijke habitat.

Bloeiperiode

De bloeiperiode van deze rotsplant valt in de zomermaanden. In de tuin start de bloei doorgaans in juni en kan deze, afhankelijk van de omstandigheden, doorgaan tot in juli of augustus. De dichte kussens zijn dan rijk bezet met de roze bloemaren. De gedroogde bloemhoofden blijven daarna nog lang decoratief.

Standplaats

De plant vereist een standplaats in de volle zon, wat essentieel is voor een goede compacte groei en bloei. De bodem moet uitermate goed gedraineerd zijn; stagnerend vocht, vooral in de winter, is funest voor deze rotsplant. Ideaal is een schrale, stenige of grindrijke bodem, bijvoorbeeld in een rotstuin, waar de plant zijn natuurlijke voorkeur voor droge omstandigheden kan uiten.

Herkomst

Acantholimon glumaceum is inheems in het westelijke deel van Azië, met name in de Kaukasus, Turkije, Armenië en Iran. De plant groeit in rotsachtige en bergachtige gebieden op grote hoogtes, waar het extreme temperaturen en droogte moet kunnen verdragen.

Soort gewas

Het is een kussenvormende, houtige vaste plant (dwergstruik of halfheester). Door zijn extreem dichte en compacte groei en zijn lange levensduur is het een klassieke en gewaardeerde plant in de rotstuin en alpine tuin.

Vermeerderingswijze

Vermeerdering is mogelijk door zaaien, hoewel de kieming soms langzaam en onregelmatig kan zijn. Voor het behoud van de kenmerken van het moedermateriaal is vermeerdering via stekken gewenst. Het nemen van wortelstekken in de vroege lente of late winter is de meest gebruikelijke methode. Delen van de volwassen, harde kussens is erg moeilijk en wordt meestal afgeraden.

Voorzitter: voorzitter.nrv@gmail.com

Website: nrvwebsite.nl

Secretariaat: secretariaat.nrv@gmail.com

Facebook: <https://www.facebook.com/groups/505404964892414>

Webmaster: webmasternrv@gmail.com

Klimaatzone

Acantholimon glumaceum is zeer winterhard en valt in USDA Klimaatzone 5 tot 7. De plant verdraagt lage temperaturen, maar zijn kwetsbaarheid ligt bij het wintervocht. In nattere regio's is perfecte drainage een vereiste, eventueel met bescherming tegen regen in de winter.

Insecten

De plant heeft zelden last van plagen. De dichte, stekelige structuur van het kussen en de droge omstandigheden schrikken de meeste slakken en bladvreterende insecten af. Af en toe kunnen bladluizen de bloemstengels aantasten, maar structurele problemen door insecten zijn ongewoon.

Bronvermelding

<https://powo.science.kew.org/taxon/urn:lsid:ipni.org:names:685932-1>

<https://www.rhs.org.uk/plants/63/acantholimon-glumaceum/details>

Samenvatting

Onderwerp	Details
Nomenclatuur/etymologie	<i>Acantholimon</i> (stekelige zeelavendel), <i>glumaceum</i> (kaf- of vliesachtig).
Taxonomie	Rijk: Plantae, Familie: Plumbaginaceae, Geslacht: <i>Acantholimon</i> .
Synoniemen	<i>Statice glumacea</i> , <i>Acantholimon lycaonicum</i> .
Variëteiten en cultivars	Zeer weinig; wordt meestal als de soort gekweekt.
Familie	Plumbaginaceae (Loodkruidfamilie).
Hoogte	10- 15 cm (in bloei).
Bloemkleur	Helder roze tot karmijnroze.
Bladkleur	Grijsgroen, stijf en stekelig.
Bloeiperiode	Juni- augustus.
Standplaats	Volle zon, extreem goed gedraineerde, schrale bodem.
Herkomst	Kaukasus, Turkije, Armenië, Iran.
Soort gewas	Dwergstruik, kussenvormende vaste plant, rotsplant.
Vermeerderingswijze	Stekken (wortelstek), zaaien.
Klimaatzone	Zone 5-7 (Winterhard, eist droge winter).
Insecten	Over het algemeen plaagvrij.